

De Zandberg

1 (Even samen oefenen)

De Bloementuin

2

De Brief

3

De Dansende Blaadjes

4

De Klerenkast

5

De IJscoman

6

De Eerste Zwemles

7

Voorlezen is een belangrijk onderdeel van de ontwikkeling van jonge kinderen. Alleen is het volgen van de verhaallijn niet voor alle kinderen even eenvoudig.

Herken je het ook dat je kind vaak niet begrijpt waar het verhaal over gaat? Je kind wordt afgeleid en verliest de aandacht om bij het verhaal te blijven. Het kan de zinnen in het hoofd niet omzetten en omvormen tot een verhaal.

Ik heb dan ook een andere manier van voorlezen bedacht. Met behulp van illustraties worden de verhaaltjes in dit boek gevisualiseerd. Illustraties waarop te zien is wat er precies in het verhaal gebeurt. Hierbij staan per illustratie drie gebeurtenissen afgebeeld. Hierdoor kan je kind de plaatjes naast elkaar zien en deze tot een verhaal vormen.

De illustraties zijn voorzien van de figuurtjes waardoor je tijdens het voorlezen van het verhaal aan je kind kunt vragen welk plaatje bij welke tekst hoort. Op deze manier wordt je kind geprikkeld om de aandacht bij het verhaal te houden.

Doordat de gebeurtenissen achter elkaar staan, creëert dit rust en duidelijkheid in het verhaal. Je hoeft tijdens het voorlezen van een verhaal geen bladzijde om te slaan, wat wederom voor afleiding kan zorgen.

Op deze manier wil ik kinderen weer het plezier en de rust geven die het voorlezen met zich meebrengt, zodat je hiervan samen kunt genieten.

Ik hoop dat deze manier van voorlezen een inspiratie is voor veel kinderen die er moeite mee hebben om hun aandacht bij het verhaal te houden en veel voorleesplezier geeft!

Liefs

Nicole

Dag lieve allemaal,

In dit voorbeeldverhaaltje leg ik uit hoe dit boekje werkt. Doen jullie gezellig met mij mee?

Dit voorbeeldverhaaltje begint aan de andere kant van de bladzijde. Bovenaan de bladzijde staan drie plaatjes. In een mooi woord heet dat 'illustraties'. Deze illustraties laten je zien hoe het verhaaltje loopt en wat erin gebeurt.

In het verhaaltje zelf staan een aantal gekleurde woordjes. Zo kun je zien welk plaatje bij welk stukje tekst hoort, zodat je het verhaal goed kunt volgen.

Elk plaatje heeft zijn eigen kleur. Deze kleur kun je terugvinden in de tekst, zo kun je precies zien waar mama of papa is met het voorlezen.

Ook staan er in de plaatjes een maantje, zonnetje of sterretje. Deze kun je aanwijzen als mama of papa aan het voorlezen is, en jij weet en ziet wat er in het verhaaltje gebeurt.

Nu weet je precies hoe het werkt, en kunnen we samen leuke avonturen gaan beleven.

Ik wens je heel veel leesplezier.
Lieve groetjes,

Loet

'Dat is een hoge berg,' zei Loet, 'hier zou ik graag vanaf willen glijden, maar waar is het trapje?' 'Nee Loet, er is natuurlijk geen trapje. Je moet er zelf opklimmen om ervanaf te kunnen glijden.' 'Oh ja,' dacht Loet, 'dat is waar. Maar durf ik dat wel?' Hij krabde zich achter zijn oor.

'De berg is wel hoog. Zal ik dan niet vallen?' dacht hij hardop. 'Ja natuurlijk durf jij dat,' zei een klein stemmetje dat boven zijn hoofd vloog. Het was Holly de vlinder. 'Jij durft dat zeker, Holly,' zei Loet. 'Jij hebt mooie gele vleugels waarmee je naar boven kunt vliegen, ik kan dat niet,' zei hij verdrietig.

'Je kunt het ook gewoon proberen,' zei Holly. 'Hoe zou je wél boven kunnen komen?' Loet dacht na: 'Ik heb geen vleugels, er is geen trapje, als ik op de berg klim dan ben ik bang dat ik eraf val. Ik zou het echt niet weten Holly!'

'Je bent toch een beer en beren hebben klauwen. Kun je niet omhoog klimmen en je klauwen gebruiken om je vast te houden?' zei Holly. 'Ja, dat zou ik kunnen proberen!' 'Dan ga ik vliegen en jij klimmen. Kijken wie als eerste boven is?' En wat denk jij: wie zou als eerste boven zijn?

Beiden kwamen tegelijk aan bij de top! Dat noem ik nou echte vriendjes...

'Die bloem is mooi,' dacht Loet en hij duwde zijn neus in de mooie geel met witte bloem om de heerlijke geur te ruiken. 'Deze ga ik plukken,' dacht hij... Hij pakte de bloem vast en gaf er een harde ruk aan. 'Hmm,' dacht hij, 'dit gaat zo niet lukken.' En hij krabde achter zijn oor. Hoe zou Loet de bloem uit de grond kunnen krijgen?

'Eens even kijken,' dacht hij. 'Trekken lukt niet. Als ik tegen de bloem praat, luistert hij misschien,' zei hij hardop. 'Nee dat kan natuurlijk niet,' bedacht hij zich, en hij moest er hard om lachen.

Opeens hoorde hij een klein stemmetje zeggen:

'Je kunt er wel om lachen Loet, maar je moet tegen de bloem praten om hem te plukken.' 'Wie zei dat?' dacht hij, en hij keek nieuwsgierig rond, maar hij zag niemand... Weer hoorde hij: 'Je moet ertegen praten.'

'Wie ben jij en waar ben jij?' vroeg Loet.

'Ik ben Saartje de slak, kijk maar eens naar beneden, dan kun je mij zien.' Loet keek naar beneden en zag een klein bruin slakje met een grappig huisje op haar rug. 'Ik ga niet tegen de bloem praten,' zei Loet tegen Saartje.

'Waarom niet?' vroeg Saartje verbaasd. 'Bloemen kunnen niet praten,' zei Loet en hij moest weer hard lachen. 'Probeer het toch maar,' zei Saartje. Loet keek verbaasd. 'Ik durf niet,' zei Loet, ik weet niet wat er dan gebeurt.'

'Dat kunnen we maar op één manier ontdekken,' zei Saartje.

En met een zachte stem vroeg Loet aan de bloem:

'Wil je alsjeblieft uit de grond komen, zodat ik je in een mooie vaas kan zetten?'

Snel deed hij zijn ogen dicht om niet te hoeven kijken wat er gebeurde...

'Doe je ogen maar open,' zei Saartje. Loet deed heel voorzichtig één oog open en was benieuwd of hij iets zag. 'Je moet alle twee je ogen opendoen, anders kun je niets zien,' zei Saartje.

'Dat klopt,' dacht Loet, en hij deed voorzichtig zijn beide oogjes open.

Wat denken jullie dat Loet nu ziet?

Voor hem stond de grote geel met witte mooie bloem. 'Pak me maar,' zei de bloem, 'dan kun je me in de vaas zetten.' Loet lachte naar Saartje: 'Je had gelijk, het geeft niet dat je bang bent als je het maar probeert.' Nu moesten beide vriendjes heel hard lachen.